

Účel Kristovho Príchodu

Morris R. Ungren

Z knihy „Náuky Williama Branhama“

--- Nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané vo februári 2013.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

kapitola

18

Boh mal myšlienky, ktoré sú nevyjadrené. Sme práve v momente času manifestácie **veku Kráľovstva tej Skaly**. Sú tiež ďalšie veky, ktoré majú prísť. „A Boh nás spolu vzkriesil s Kristom a spolu s Ním posadil v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi, aby v nasledujúcich vekoch ukázal nesmierne bohatstvo svojej milosti, ktorú vyjadril Svojou dobrotou na nás v Kristu Ježišovi.“ (Efežanom 2:6,7; NIV).

Preklad Farrara Fentona hovorí, „Aby tak mohol v nastávajúcich vekoch ukázať to neprekonateľné bohatstvo Jeho daru, s ktorým nás obohatil v Kristu Ježišovi.“ Božia myšlienka, ktorá prichádza z Jeho vlastnej Bytosti, je uvoľnená Jeho vôľou a vyjadrená prostredníctvom Jeho Slova, ktoré prináša uskutočnenie a prejavené vyjadrenie. V Lukášovi 1:45 Alžbeta prorokovala Márii, matke Ježiša, „Požehnaná je tá, ktorá uverila, pretože tie veci, ktoré jej boli povedané od Pána, sa uskutočnia.“

Slovo sa malo stať telom a prebývať medzi nami a my sme mali uvidieť Jeho slávu, slávu ako toho jednorodeného od Otca, plného milosti a pravdy. Také bolo to uskutočnenie zaslúbené tej žene, ktorá niesla to neporušiteľné Semeno, zjavené Slovo Božie!

Všetky veci boli stvorené od **Božej myšlienky** cez Jeho vôľu, potom vyjadrené Jeho Slovom, a nakoniec sa stávajú zhmotnené. Všetko, čo bude v budúcnosti, čo sme ešte svojimi očami nevideli, bolo uloženým zámerom v Božej myšlienke pred založením sveta.

Boh uvoľňuje **Svoju myšlienku** v tom vhodnom období skrze Jeho vôľu, vyjadrenú cez Jeho Slovo skrze Svojho proroka. Nakoniec sa to vynára na pohľad cez uskutočnenie. Nové nebo a nová zem budú v plnosti času uvoľnené skrze Jeho vôľu a Jeho Slovo. To je záležitosť suverenity Božej. Je to Jeho suverenita zadržať to od nášho zraku a od zhmotnenia sa, kým nepríde Jeho čas.

Veky, ktoré boli pred nami, prišli a odišli tak, ako uvoľnil Svoju myšlienku cez Jeho vôľu a skrze Jeho Slovo cez Jeho prorokov. A prítom sú tam stále **skryté Božie myšlienky**, ešte nevyjadrené. Ležia v Jeho vôli a budú zjavené do podstaty, ako nasledujeme v poznaní Pána.

od svojej teofánie. Do tohto rozsvietenia sme toto zjavenie nemohli mať. Tak dlho, ako bol zamaskovaný, aj ty si bol zamaskovaný. Toto je dôvod, prečo Ján povedal, „Teraz sme synmi Božími, ale nevieme, kým sme. Ešte sa neukázalo, čo budeme.“ Keď vidím Jeho teofániu, uvidím svoju teofániu. Keď svieti v manifestácii, potom ja budem mať svoju pod svetlom porozumenia tohto posolstva. Potom povieme, „Počul som od svojej teofánie.“

Niektorí povedia, „To je moje večné telo.“ Potom kde je Ježiš? „No, ja mám teofániu a On nemal.“ Ale zastav sa a premýšľaj. Jediný spôsob, ako si mohol počuť od svojej teofánie je, že si počul od tej Jeho. Ak niekto neverí, že On je Syn Boží, ktorý vyšiel z Boha v tej forme, nie je žiadna možnosť. Môže povedať, že verí, ale je to bezvýznamné. Má to význam, keď Ho vidíš v Jeho teofánii. Potom, keď počuješ a vidíš Jeho teofániu v „epifánii“, to je to, keď počuješ od svojej teofánie. To je vtedy, keď vidíme Syna Božieho. Človek môže teraz vidieť, prečo je porozumenie Božstva tak dôležité. Ak niekto nemôže vidieť Ježiša vo forme Boha, potom nemôže nikdy vidieť samého seba vo forme (podobe) Boha.

ZHRNUTIE

Predtým, ako ideme do svojej zaslúbenej zeme, ideme do svojho miesta určenia a destinácie. Predtým, ako sa tam dostaneme, musíme prijať svoje dedičstvo. Svoje dedičstvo prijímame skrze Jeho epifániu, Jeho rozsvietenie Duchom Svätým, ktorý toto teraz zjavuje. Skrze nové narodenie a prijatie Ducha múdrosti a zjavenia v poznaní Jeho. Keď bol Ján v Duchu v deň Pánov, počul hlas, ktorý bol poslednou trúbou. Ján vstúpil do Ducha, ako sa pohybuje a pôsobí v tomto veku vytrhnutia. Sme inej rasy. Stávame sa dokonalou cirkvou bez poškvrny a vrásky.

neukázalo [„v angl. „nerozsvietilo“ - pozn.prekl.] („epiphanerothe“), čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže [v angl. „objaví“ - pozn.prekl.] („pahnrouthei“), budeme jemu podobní, lebo Ho budeme vidieť tak, ako je.“ My Ho vidíme len vtedy, keď sa Sám zjavuje. Slovo „phanerou“ znamená byť plne zmanifestovaný. Toto sú dve podobné slová. Jedno je osvietenie, a to druhé to, čo to osvietenie robí, manifestuje Jeho. A keď sa to osvietenie manifestuje našim srdciam, stáva sa to „apokalypsou“, čo je zjavenie. Môže svietiť, ale ak to, čo svieti, nie je zjavené, je to bez ovocia.

V 1.Jána 3 a v Títovi 2, keď Slovo vydáva osvietenie, ten Syn prichádza do zorného poľa. Teraz, keď sme synmi, ešte sa neprejavilo, čo budeme, ale potom prichádza zjavenie, a tak budeme vedieť, kým sme, pretože Ho budeme vidieť tak, ako je. Je zjavený ako Syn. Potom to zjavuje, že my sme tiež synmi. Máme identifikáciu, nie so Synom človeka, ale s osvietením Syna Božieho. Duch Svätý nám dal slovo na opísanie tohto. Je to slovo **teofánia**. Toto slovo je zložené slovo. „Theo“ znamená 'Boh' a slovo „phanerou“, ktoré znamená 'manifestovaný', 'osvietiť' (vydať svetlo). V tomto prípade je to ukázať Boha. Naše terajšie telo nebolo na formu (podobu) Boha. Ale potrebujeme mať telo, ktoré je na formu (podobu) Boha. Prichádza na tejto zemi čas, keď sa sami stávame svetlom. Je to Boh, ktorý cez nás svieti. Svieti ako Syn Boží. My svietime ako synovia Boží. Obaja máme „epiphania“. To isté slovo je použité v Rimanom 8:19, „Lebo túžobné očakávanie stvorenstva čaká na („phanerou“) manifestáciu synov Božích,“ čo je rozsvietenie (osvietenie cez) synov Božích. Celé stvorenstvo na to čaká, na rozsvietenie tejto rodiny, tej novej rasy. Celá zem čaká, keď títo pohania, ľudia, ktorí sú „pušným prachom“, naplňajú zem svojou vedou a znečisťujú tvár zeme týmito bohmi zeme. Stvorenstvo teraz rebeluje a chrlí im to rovno naspäť v rôznych formách. Toto je to, prečo Boh povedal, „Zničím tých, ktorí ničia zem.“ Zjavenie 11:18.

Celé stvorenstvo vzdychá. Tak, Boh posielal v čase konca službu, aby Samého Seba zmanifestoval. Tam je tá rasa, skupina ľudí, ktorá existuje v tomto mori upadnutého ľudstva, skupina, ktorá Ho rozpoznáva, keď prichádza na dohľad, nie ako Syn človeka, nie skrze kázanie duchovných princípov a zákonov cez systém náboženstva. Táto skupina, táto rasa vidí Krista zjaveného ako Syna Božieho v posolstve, ktoré nám prináša prorok. Svieti cez Svoje Slovo a ty Ho vidíš takého, aký je, a aký si ty. Potom prorok vyhlasuje, že si počul

SYN NÁM JE DANÝ

Ako kráčame v poslušnosti zjavenému Slovu a privádzame do zajatia Krista každú myšlienku a zámer a úmysel nášho srdca, stávame sa kanálmi pre vyjadrenie a prejavenie vôle, Slova a podstaty Samého Pána. To je to, keď sme privedení do plnosti zjavenia Syna Božieho, do „Poznania Syna Božieho“ (Efežanom 4:13). Potom je Boh schopný priviesť Jeho vôľu a odohranie sa na tento vek, alebo na akýkoľvek vek, ktorý má prísť.

Náš vek je **Vek Vytrhnutia**. Myslíme myšlienky Božie, pretože toto je tiež **Vek Mysle**, ako nám povedal prorok. Takže „boríme predstavy a každú veľkú vec, ktorá sa povyšuje proti známosti Božej, a privádzame do zajatia každú myseľ do poslušnosti Krista.“ (2.Korinťanom 10:5)

MLÁTENIE PŠENICE

Ján Krstiteľ hovoril o humne v Lukášovi 3:17. Toto humno je miesto, kde je všetko pred Pánom vymlátené. Nie je tu žiadna pleva, nič, čo nie je skutočné, pravé, pravdivé a pevné. Nie je tam nič, čo by neprispievalo k budovaniu Tela Kristovho. Musí to byť pravé zrnó, alebo pravá pšenica. Boh teraz spolu zhromažďuje Svoj ľud.

Dom Boží je humno (na mlátenie). Všetka naša pleva márnosti, naše prázdno je od nás odoberané, všetko to, čo sa nepočíta. Boh ide za tým, čo buduje Jeho Dom, Telo Kristovo, ktorým sme. On ide po pšenici, ide po zrne. Pleva musí odísť!

Práve v našom vzťahu ku Pánovi, ako On formuje Svoj Dom, dnes nachádzame, že On triedi (previeva) a mláti. „*Jeho vejačka je v Jeho ruke*“. Zbavuje nás našej márnosti, našej plevy a keď to robí, prináša to, čo je pevné, a čo ob stojí. Krmi nás mliekom a medom a pevným pokrmom, ktorý vyprodukuje dozretých synov. Toto je základ Jeho stavby, Jeho domu, Božieho duchovného domu.

Pane, s tým nezmazateľným perom Ducha Živého Boha, napíš Tvoje meno na naše srdcia, na telesné dosky našich srdc. Lebo Ján (Eliáš) povedal, „*On vás bude krstiť Duchom Svätým a Ohňom. Ktorého vejačka je v Jeho ruke a On prečistí Svoje humno a zhromaždí*

pšenicu do Svojej stodoly, ale plevy bude páliť neuhasiteľným ohňom.“

ÚČEL

Účel Kristovho príchodu smeruje ku svojmu zakončeniu. Je to progresívny a ustavičný vývoj. Bol rozdelený do dvoch stupňov: prvý pod „**parousia**“ alebo „prítomnosťou“. V tomto sme si museli znovu uvedomiť, nanovo spoznať, čím je „*vychvátenie*“. „Prítomnosť“ znamená, že niekto tu je. Pán nám dal znak proroka a ako potvrdenie bola tá „prítomnosť“. Táto prítomnosť nemala až tak veľmi pracovať v Božích ľuďoch, ako skôr mala urobiť „*Chcem, aby ste vedeli, že Ja som tu, a aby ste vedeli, kde Ja som.*“ Tak, ak Ma chcete nájsť, musíte ísť tam, kde Ja som.

Keď povstal „polnočný krik“, múdre panny išli tam, kde je On. Prorok, William Branham, nám povedal, že od tejto „Prítomnosti“ vyjde posolstvo, a to, čo vyšlo, bolo posolstvo, ktoré zatriaslo svetom. „Časy pohanov“ dobehli svoj beh a prišli do svojich posledných stupňov. V roku 1948 sa v očiach sveta Izrael znovu stal národom, najprv uznaný Spojenými Štátmi pod prezidentom Trumanom, potom Ruskom. V roku 1980 bol Jeruzalem späť v židovských rukách. Panovanie pohanov nad Izraelom skončilo po 2500 rokoch, ako to Ježiš prorokoval v Lukášovi 21:24. Jeruzalem bol v histórii šliapaný pohanmi sedemkrát, teraz sa vyplnil 17.verš z Obadiáša. „*Ale na hore Sion (Jeruzalem) bude vyslobodenie... Jákob bude vlastniť svoje vlastníctva.*“

Tento druhý stupeň zahŕňal nové slová:

Epiphanea – znamená „svietiť“
Phanarou – znamená „ukázať“
Apocalypsis – znamená „odhaliť“

Od roku 1933 do roku 1963 bol brat Branham inšpirovaným prorokom. V prvých dvoch potiahnutiach jeho služby bol na ňom Duch Eliáša, prinavracovateľa. Tá skutočná dôležitosť posolstva bolo tretie potiahnutie. Začalo sa fenoménom na Hore zapadajúceho slnka vo februári 1963. Služba proroka sa zmenila, ako to povedal niekoľko rokov predtým, že ju Boh zmení. Po tejto udalosti

„Tu som!“ Uvideli sme nádherné skutky toho Neviditeľného. Ak by bol býval svet citlivý, povedali by, „Ó, aký deň, keď sa nám ukazuje, Kým On je, a tak Ho môžem vidieť nielen činiť medzi nami nádherné skutky, ale môžem Ho vidieť s odňatou maskou a vidieť Ho odhaleného môjmu srdcu.“

Spôsob, ako Pán ide od Jeho prítomnosti do Jeho osvietenia, je skrze poslanie posolstva, skrze otvorenie Slova, lebo Slovo je On, Syn Boží! V prvej kapitole Jánovho Evanjelia čítame, „*Na počiatku bolo Slovo.*“ Toto nehovorí o Ježišovi, keď vyšiel z Márie. Slovo, ktoré bolo na počiatku, bol Ten, ktorý vyšiel z Boha ako zjavenie Boha. On je zjavený vo Svojom Synovi. Teraz je zjavený vo Svojich synoch. Dal nám posolstvo, aby sa nám zjavil. Ako vyšlo toto posolstvo ku nám, bola to „Epifánia“. Iné slovo pre toto je „phanarou“. V gréčtine, obe tieto slová pochádzajú z toho istého koreňa.

V Títovi 2:13 čítame, „*Očakávajúc blahoslavenú nádej a objavenie sa („Epiphaneian“)* [v slov. Roh. preklade „príchod slávy“ - pozn.prekl.] *toho veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý dal sám seba za nás, aby si nás vykúpil od každej nepravosti a očistil seba ľud zvláštny, horlivý dobrých skutkov.*“

Potom v 2. Timoteovi 1:10, „*Ale teraz zjavená („phanerotheisan“).* *Teraz zostala zjavená skrze objavenie sa („epiphaneias“) nášho Spasiteľa Ježiša Krista.*“

Potom tiež čítame v 2. Tesaloničanom 2:8, „*A potom bude zjavený ten bezbožník, ktorého Pán pohltí Duchom Svojich úst a zničí jasnosťou („epiphaneean“) Svojho príchodu („parousia“, Jeho prítomnosť).*“

V Títovi vyhladáme osvietenie toho Veľkého Boha a nášho Spasiteľa. To je deň, keď si On sníma Svoju masku. Zatiaľ čo v 2. Tesaloničanom je Jeho objavenie sa v jasnosti Jeho príchodu. Tak bol čas, keď tu bol bez Svojej jasnosti. Bol čas, keď v priebehu „parousia“ mal dať osvietenie. Toto začalo v skorých rokoch 1980. Bolo to vtedy, kedy sňal Svoju masku, prestrojenie, ktoré Ho ukrývalo. Potom sme uvideli Jeho tvár. To ďalšie slovo tu je „phanerotheisan“ v 1.Jána 3:1-2, „*Vidzte, akú lásku nám dal Otec - aby sme sa volali synmi Božími. Preto nás svet nepozná, pretože jeho nepoznal. Milovaní, teraz sme synmi Božími, a ešte sa*

porozumenie ku nám neprišlo pod tou prvou fázou, prvým vyliatím Ducha Svätého. V tej fáze človek potrebuje Syna človeka na odpustenie svojich hriechov. Ale čo sa týka nášho dedičstva, hľadáme na Syna Božieho. Tí, ktorí sú vykúpení, majú závdavok Ducha. Teraz potrebujú, aby ich Duch Svätý pomazal múdrosťou a zjavením, aby tak mohli prijať Slovo času konca. Zmysly sú cvičené, aby odlišili dobré od zlého. To poznanie, ktoré je nám prinesené, je, že vieme, Kto On je, a tiež vieme, kým sme my. Toto nemohlo byť, dokiaľ neprišiel deň, kedy je tu zjavenie Syna človeka. Duch Svätý nám dal cez nášho proroka slovo „teofánia“, aby popísal telo, ktoré sme mali pred založením sveta.

Slovo, ktoré je použité v Lukášovi 17:30, „*V deň, keď bude zjavený Syn človeka,*“ grécke slovo je „apocaluptetai“. Toto znamená, že tam je zjavenie určitého muža [človeka]. On je tu, ale Jeho tvár je zahalená. On je Hlavou, ale ona je tiež zahalená, a pritom je prítomný. Ľudia, ktorí sa maskujú, zakrývajú svoju tvár, pretože nechcú, aby ostatní vedeli, kým oni sú. Tvár identifikuje, kým sú. Obraz Boha vidíme cez hľadanie do tváre Ježiša Krista, 2.Korinťanom 4:6. Duch Svätý nás vedie z Jeho prítomnosti do *epifánie*, čo je osvietenie. Grécke slovo tu je „photismos“, osvietiť, takže tá záclona je odstránená. Keď sa to deje, potom vieš, kým On je. Všetky črty (charakteristiky) vidíme v tvári. Všetko sa vidí na tvári: osobnosť, prirodzenosť, inteligencia, atď. Všetko, čo zjavujeme, je cez tvár, cez ústa a cez oči. Dokonca chutnáme svojou tvárou.

Prechádzame od „parousia“, prítomnosti, do „osvietenia“, osvetlenia. Duch Svätý toto robí v čase konca. Bol čas, keď bola tá prítomnosť, ale mala masku. Tvár tej prítomnosti bola zahalená. V našom dni bol Jeho maskou brat Branham. Povedal, „Jedného dňa vám niečo dám, Slovo. Potom budem vzatý. Tá maska bude odstránená a ten, ktorého zahaľujem, príde do zorného poľa. To isté bolo s Mojžišom. On bol v samom Mojžišovi zahalený, ale jeho tvár svietila. Izrael chcel, aby si zakryl svoju tvár. Nedokázali to svietenie zniesť. Tá istá vec sa stala v našom dni, v čase konca. Ježiš Kristus je zahalený prorokom. A pokiaľ je zahalený, máme „parousia“. Kristus svoju prítomnosť dokázal skrze to, že robil veci, ktoré nikto iný nemohol robiť. Kriesil mŕtvych, ale to tiež robil Smith Wigglesworth. Ale to nie je to, o čom hovoríme. Znamenie proroka mohlo povedať, „Toto sa ide stať, a ak sa to nestane, potom nie som On. Potom nie som prorok ako Mojžiš.“ Toto je nazvané potvrdením, pretože On je tu.

nasledovalo otvorenie Siedmich Pečatí zvitku knihy Zjavenia. Bolo to vtedy, keď určitá špeciálna skupina ľudí začala rozumieť veci, ktoré nikdy predtým neboli známe, a zvlášť ohľadne Samého Krista Ježiša.

Bola uvedená nová éra. Bolo to rozsvietenie svetla Slova a života „prítomnosti“ Samého Krista. Prorokova služba bola rozdelená do dvoch odlišných stupňov.

Prvý stupeň sa týkal prítomnosti, v ktorej sú dve potiahnutia. Táto fáza bola tiež „*Dňami Syna človeka*“.

Druhý stupeň je „*Deň, keď je zjavený Syn človeka*“. Nie sú to už viac dni Syna človeka, ale deň, kedy je Syn človeka zjavený. Bola ohlásená nová dimenzia v „epifánii (epiphany)“, *rozsvietenie, zjavenie Slova*. To vlastné (žijúce samé zo seba) Logos zasvietilo vo svojich lúčoch zjavením Toho, Ktorý je Slovom.

Prvý stupeň korešponduje s dňami pred potopou v Noeho dni. Druhý stupeň bol v type ukázaný dňami Lóta. Tieto dve štádiá nasledujú jedno druhé. Dni Noeho sú istotne v minulosti a sú naplnené. Sú v línii a pripájajú sa ku dňom Lóta. O generácii ukázanej v type Noeho Ježiš povedal, „*nepominie, kým sa to všetko nevyplní.*“ (Matúš 24:34). Ježiš nám dôrazne hovorí, že všetky proroctvá týkajúce sa času konca a vytrhnutia budú vyplnené predtým, ako pominie tá generácia.

UDELENIE VŠETKÝCH VECÍ

Ako len najlepšie vieme, podľa našich schopností, chceme v tejto hodine udelenia všetkých vecí nasledovať vedenie Ducha Svätého. Existuje mnoho pravdy, ktorá je zjavovaná, zatiaľ čo nasledujeme cestu, po ktorej sme nikdy predtým nešli. Sme pozdvihovaní a nesení na krídlach toho Veľkého Orla ponad pohoriami Božieho Slova, ktoré nikto predtým nevidel. Táto pravda leží v Štítovom Kameni bieleho mramoru na vrchu pyramídy. Náš prorok povedal, že na to predtým nikto nikdy nehľadel.

Efežanom 1:15-23, „*Preto i ja, keď som počul o viere u vás, o viere v Pánu Ježišovi, a o láske naproti všetkým svätým, neprestávam ďakovať za vás zmieňujúc sa o vás na svojich modlitbách,*

žeby Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, ráčil vám dať ducha múdrosti a zjavenia pravým poznaním jeho, osvietené oči vašej mysle, aby ste vedeli, čo a jaká je to nádeja jeho povolania a čo a jaké bohatstvo slávy jeho dedičstva medzi svätými.

A čo tá nesmierna veľkosť jeho moci, vzhľadom na nás veriacich podľa pôsobenia sily jeho vlády, ktorú spôsobil v Kristovi vzkriesiac ho z mŕtvych a posadiac po svojej pravici v ponebeských oblastiach nad každé kniežatstvo a nad každú vrchnosť a moc a nad každé panstvo a nad každé meno, ktoré sa menuje nie len v tomto veku, ale i v budúcom.

A všetko poddal pod jeho nohy a jeho dal za Hlavu nado všetko cirkvi, ktorá je jeho telom, plnosťou toho, ktorý si naplňuje všetko vo všetkom.“

Terajšie posolstvá, ktoré kážeme, sú z prvej kapitoly knihy Efežanov, pretože to buduje do kompletného účelu. Má to do činenia s generáciou, o ktorej Ježiš hovoril v Matúšovi 24:34, že nepominie, kým sa všetky tieto veci, o ktorých hovoril na Olivovom vrchu, nestanú. Teraz, o dve generácie neskôr, ľudia, s výnimkou niektorých 70, 80, 90-ročných, už pominuli.

Služba brata Branhama premostila dve veľké služby. Jedna bola zjavenie „Parúzie (parousia)“, prítomnosti Pánovej, a tá druhá bola dokončenie a skompletovanie vykúpenia. Toto bolo znamenie konca veku. Znamenie na nebi bolo potvrdením konca cirkevného veku. Boli dané dve znamenia, o ktorých hovoril Ježiš v Matúšovi 24:30 a Lukášovi 21:27-28, a znamenie Jeho prítomnosti a znamenie času veku. Všetko sa stalo tak, ako prorokoval. Toto reprezentuje dva špecifické spôsoby, ktorými Duch Svätý koná s Božím ľudom v tomto dni a období príchodu Pánovho.

Týmto spôsobom vezme ten Ohnivý Stĺp Cirkev – Nevestu do Zaslúbenej Zeme, ktorá je našou cieľovou stanicou, našim určením. Je to predurčené v Božej mysli a suverenite. Boh si to nerozmyslel počas našej cesty, pretože On vie vopred. Všetko je predurčené, a preto máme predurčenú destináciu. Máme reprezentáciu pevnú ako skala, a do tej reprezentácie sme už dorazili. Boli sme predurčení, aby sme boli Svätí bez viny pred Ním v láske. Časť z nás je už tam.

Boha, človek musí prv byť v Ňom. Potom môže povedať, „Mám život, ktorý nezačal v nejakom určitom čase. Mám život, ktorý začal tam pred založením sveta.“ Toto nás oddeľuje od tých ostatných. Tí ostatní dnes hovoria, že im bol daný večný život, keď vyšli z uličky dopredu a stali sa členmi cirkvi.

To pravé porozumenie, ktoré máme, je to, ktoré pôsobí Duch múdrosti a zjavenia pre tých, ktorí prijímajú zjavenie Syna Božieho v čase konca. Toto je to, prečo Pavol povedal v 1.Korinťanom 13:12, „Lebo teraz vidíme cez sklo, zahmlene; ale potom, tvárou v tvár; teraz poznám z čiastky; ale potom budem poznať, ako som poznaný.“ Pavol hovorí, „Chcem poznať, ako som poznaný. Nechcem sa vidieť ako ten, ktorý zostal spasený jedného dňa. Chcem sa vidieť tak, ako ma vidí Otec.“ Otec pozná teba i mňa ako Syna, predurčeného pred založením sveta.

Ako to bolo vtedy, tak je to i dnes, „Mnohí, ktorí hovoria, že sú znovuzrodení, prídu v ten deň ku Kristovi, plačúc: 'Pane, kázali sme v tvojom mene a vyhánali sme v tvojom mene démonov a v tvojom mene sme učinili veľa nádherných vecí,'“ ako je to zaznamenané v Matúšovi 7:22. Ježiš povedal, „Nepoznám vás.“ On nás pozná, keď sme zrodení z Boha a činíme vôľu Otca. Z Boha sme boli zrodení vtedy, keď Ježiš vyšiel z Otca. Toto je to, prečo mohol Ježiš povedať, „Bez otca a bez matky,“ vychádzajúc od Otca, „Bez počiatku dní a bez konca dní, bez rodokmeňa alebo genealógie.“ Na zemi mal rodokmeň vo dňoch svojho tela ako Syn človeka. Bol nazvaný „Synom Dávidovým“. Ale v Ňom bola časť, ktorá nemala rodokmeň, ani konca dní, ani konca života.

Existuje tiež časť teba, ktorá nemá genealógiu. Tá časť teba je nazvaná tvojou dušou. Máš dušu, ktorej chýba jej správne telo. Bola to Eva, ktorá nás skrížila do tela, ktoré teraz máme, a ktoré je tým nesprávnym telom. Tvoja duša je v Kristovi a nemá potrebu vykúpenia. Ty musíš prijať svoje správne telo. Prichádza ku tebe Duch Svätý a ukazuje ti, Kto On je a kto si ty. Toto telo je nárokové vierou.

Raz dávno, Kálef povedal, „Daj mi túto horu! Daj mi moje dedičstvo!“ Viem, kým som, a viem, čo mi patrí. Tak, prichádzame ku uznanlivému prijatiu nášho dedičstva. Aby sme toto dedičstvo prijali, aby sme prijali toto telo, musíme mať porozumenie. Toto

o ktorom by sme mali mnoho čo povedať, a to také, čo je ťažko vyložiť (to znamená, že je to ťažké porozumieť a vyložiť), pretože ste zleniveli ušami počuť. Lebo namiesto toho, čo by ste už boli mali byť učiteľmi na toľký čas, zase potrebujete, aby vás niekto učil prukom počiatku výrokov Božích, a stali ste sa potrebnými mlieka a nie tvrdého, pevného pokrmu.

Lebo každý, kto má účasť na mlieku, je nezkúsený v slove spravodlivosti, lebo je nedospelý. Ale dokonalých [v angl. "plného veku"] (to slovo tu, je „dokonalých“, tí, ktorí prichádzajú skrze účel do „dokonalosti“) pokrmom je tvrdý pokrm, tých, ktorí pre zvyklosť majú vycvičené smyslové ústroje a tak spôsobné posúdiť, čo je dobré a čo zlé! Preto zanechajúc počiatky učenia o Kristu nesme sa k dokonalosti.“

Keď raz človek prichádza do miesta, kde bude pokračovať do dokonalosti, prijíma silný pokrm, ktorý zjavuje poriadok Melchisedeka, ktorý nie je Synom človeka, ale Synom Božím. Toto nám tiež hovorí, že aby sme prijali dokonalú adopciu a oslávené telo, musíme najprv prijať telo, ktoré sme zdedili, čo je telo teofánie. Prichádza Duch Melchisedeka a týmto nám posluhuje. Kresťanský svet nevie nič ohľadne tohto tajomstva. Ale pre nás sa to Slovo otvára viac a viac. Napríklad v 1.Jána 3:9 čítame, „Ten, ktorý sa z Boha narodil, nepácha hriech.“ Evangelikál by povedal, že toto znamená, že keď je niekto znovuzrodený, nepácha hriech. My teraz rozumieme, že on nepácha hriech preto, lebo Jeho semeno zostáva v ňom. My sme to semeno neprijali vtedy, keď sme sa znovuzrodili. My sme to semeno prijali vtedy, keď sme boli zrodení z Boha. Z Boha sme boli zrodení eóny času predtým, ako sme sa znovuzrodili.

Toto je poznanie, ktoré ku nám prichádza v čase konca pod správnym učením Syna Božieho ako Melchisedeka. Ďalšie miesto je 1.Jána 5:13. „Tieto veci som napísal vám, ktorí veríte v meno Syna Božieho, aby ste vedeli, že máte večný život a aby ste verili v meno Syna Božieho.“ Evangelikál by povedal, že má večný život, ktorý prijal pred rokmi na prebudeneckom zhromaždení. Predtým som bol hriešnikom. Ale vieme, že večný život nikdy nemal počiatok. To, čo ten Evangelikál prijal, bol život, ktorý trvá naveky. Ježiš povedal, „Ja dávam svojim ovciam večný život.“ V skutočnosti Ježiš dáva to, čo oni vždy mali. Ako Synovia Boží nehľadíme späť na nejaký deň. Hľadíme späť pred založenie sveta, kde sme vyšli od Boha. A vyjsť z

Toto je nazvané „**adopcia**“. Efežanom 1:5 vyhlasuje, „Boli sme predurčení ku adopcii.“ Adopcia vo svojom plnom význame je vykúpenie nášho smrteľného tela ku tým živým v tom čase. Bude to doslovná premena týchto fyzických tiel, v ktorých sme teraz. Terminológia, ktorá je tu použitá, je veľmi dôležitá. Je to nazvané „dokonalosť“. To je to dokonalé, keď prídeme do toho stavu bytia. V tomto kontexte dokonalosť znamená byť „dokončený“ alebo „kompletný“. Toto je v zmysle, že Boh predurčil, aby dokonalosť bola dokonaná (kompletná) v nás. Boh nám dal Svoje dokonalé Slovo, aby toto urobil.

Aby sme prišli ku tejto dokonalosti a adopcii, kde sme oslávení, a kde nás Jeho vykupiteľský zámer berie, tieto smrteľné telá sú premenené na nesmrteľné. Musíme prijať večné telo. Toto telo je to, ktoré nie je vykúpené, pretože nikdy neupadlo. To nie je telo, ktoré je kúpené. Keď hovoríme v termínoch vykúpeného vlastníctva, tak to sa netýka toho večného tela. Ako potom to telo obdržíme? Ono nie je pre nás vykúpené, ani nie je zakúpené. V skutočnosti nám už patrí. Ono je v ňom. Je to Jeho život.

To je také isté, ako s vašimi vlastnými deťmi. Raz boli vo vnútri vás. Toto telo, o ktorom hovoríme, bolo vo vnútri Boha. To nie je telo vedomej existencie. To je telo Slova, ktoré je v ňom, v Živom Božom Slove. Bude k nám vypovedané z Neho tým spôsobom, akým telo Ježiša vyšlo z Boha ako Vypovedané Slovo. Toto je „nové narodenie“. Toto je to, čo Ježiš hovoril Nikodémovi v Jánovi, tretej kapitole. Keď On hovorí Slovo, stáva sa to prejavené a hmatateľné v každom jednom z nás. Toto prijímame skrze dedičstvo. Sme pre to kvalifikovaní, pretože sme tam boli, keď to vyšlo. Človek nemusí byť čistý a bezvadný, aby toto prijal, pretože Slovo, ako vychádza, ťa očisťuje.

Nikdy to neprijmeš, jedine, že si tam bol na počiatku. Ak si tam bol, keď vyšiel ten prvý Syn, tak to tam bolo identifikované, pretože to bolo určené v mysli Božej. Kým sú títo synovia, bolo identifikované, lebo Otec vstúpil do zmluvy so Svojím Synom, aby Ho priniesol; ale aby nie len priniesol Jeho, ale tiež, aby priniesol každého ďalšieho syna Božieho. Každý syn, ktorý príde, tam vtedy bol. To je to, prečo Ježiš povedal, „Ja svoje ovce poznám.“ On ich vtedy nielen objavil, ale On ich tam už všetkých predtým stretol. Povedal, „Poznám ich po mene a Ja ich zavolám.“ To je pravé predurčenie. Toto telo

prijímame skrze dedičstvo. Je to práca Ducha Svätého vziať nás do tohto dedičstva, a dať nám to porozumenie, aby sme to prijali.

Toto je tá veľkosť služby Williama Branhama, cez ktorého Boh prehovoril, a ktorého umiestnil ako proroka. Predstavil nás Kristovi a potom nás berie ku Nemu. Berie nás ku Nemu v službe, cez ktorú Duch Svätý pracuje, aby zakončil Boží zámer, v ktorom prijímame naše kompletne vykúpenie. Najprv prijímame naše dedičstvo. Potom prichádzame ku nášmu určeniu a destinácii. Toto zahŕňa našu adopciu, naše oslávenie a naše dokonalé telo. Toto dokonalé telo nie je naša teofánia, pretože ona nie je dokončená. Dokonalé telo je oslávené telo, ktoré je dokončené a kompletne. Aby sme teraz prišli ku všetkému tomuto, musíme zdediť iné telo.

Keď začneme veršom 11, čítame to znovu, aby sme mohli vidieť tie dve dimenzie alebo stupne, alebo udelenia Ducha Svätého, ktoré pracujú v našich životoch. „V ktorom sme obdržali dedičstvo,“ ktoré sme obdržali vo verši 4, pretože On nás vybral v Ňom pred založením sveta, a potom nás predurčil. Veriaci nemusia robiť nič, aby toto telo obdržal, pretože to je tvoje skrze dedičstvo. V skutočnosti sa prebúdzame do faktu, že toto tak je. Duch Svätý to pre nás robí. Čistí nás a berie preč hriech a neveru v našich životoch, aby nám tak mohlo byť naše dedičstvo dané. *„Súc predurčení podľa Jeho zámeru, ktorý pôsobí všetky veci podľa rady Jeho vlastnej vôle; aby sme boli na chválu Jeho slávy, ktorí sme prv dôverovali Kristovi.“* (Verše 11 a 12).

Faktom je, že toto dedičstvo nemôže byť človeku dané, kým je hriešnikom. Musí najprv ísť prvým stupňom vývoja a byť umiestnený Duchom Svätým. Musel najprv dôverovať Kristovi (spoľahnúť na Krista). *„Na ktorého ste prv spoľahli, potom, ako ste počuli Slovo pravdy, Evanjelium vášho spasenia, v ktorom ste aj boli, potom ako ste uverili, zapečatení Duchom Svätým zaslúbenia.“* Toto bude až do tvojho vykúpenia. Od veku Pavla je medzi zapečatením a vykúpením medzera 2000 rokov. V našom čase nie je žiadna medzera, pretože sme zapečatení a ideme do nášho vykúpenia. Toto je deň, kedy je tá Kniha Vykúpenia otvorená! Je to čas, v ktorom prijímame naše oslávené telá. Ale aby sme prijali naše oslávené telo, musíme najprv prijať naše dedičstvo. Krst Duchom Svätým je nazvaný závdavkom nášho dedičstva. Keď raz prijímaš krst Duchom Svätým, vieš, že máš dedičstvo, ktoré je telom.

Teraz prichádzame do porozumenia a poznania Syna Božieho, nie človeka. Toto je tak, aby sme mohli byť stotožnení nielen s Tým, ktorý nás spasil a dal svoju krv, aby vzala preč naše hriechy, ale aby sme mohli prísť do poznania Toho, ktorý bol tam, pred založením sveta, Ktorý vyšiel z Boha, aby sme sa s Ním stotožnili. Boli sme s Ním stotožnení na Kríži, ale boli sme s Ním tiež stotožnení vtedy, keď vyšiel od Boha ako prvý Syn. Keď to vidíš, budeš vedieť, že budeš mať svoje dedičstvo.

ČAS DEDIČSTVA

Žijeme v hodine času dedičstva. Duch múdrosti a zjavenia puď nevestu-cirkev do uvedomenia si toho. V Liste Židom, 5.kapitole, skrze prijímanie silného pokrmu Slova, bude cirkev rozumieť tajomstvo Melchisedeka, o ktorom Pavol povedal, „Mám mnoho, čo o ňom povedať.“ Všimnite si, že Pavol nepovedal „napísať“, ale povedal, „povedať“. Všetko, čo malo byť napísané, bolo napísané, ale nie všetko, čo malo byť povedané, bolo povedané. O kom potom bolo napísané a nie povedané? Židom 5:5. *„A tak aj Kristus, neoslávil sám seba, aby bol veľkňazom, ale ho oslávil ten, ktorý prehovoril k nemu: Môj Syn si ty; ja som ťa dnes splodil.“* Pamätajme v Jánovi 8:54 Ježiš povedal, *„Ak ja sám seba chválím, moja chvála je ničím. Ale je to môj Otec, ktorý ma chváli.“*

Keď Otec povedal, „V tento Deň som Ťa splodil!“ Kedy a kde sa to stalo? Muselo to byť v deň zmŕtvychvstania. Toto je to, kedy bolo Ježišovi dané kňazstvo Melchisedeka. V 6.verši, „Ako tiež hovorí na inom mieste 'Ty si kňazom naveky podľa poriadku Melchisedeka'.“ Tak, Melchisedek mal dni svojho tela, ale nebol nazvaný Melchisedekom vo dňoch Svojho tela. Bol nazvaný „JEŽIŠ“. Toto bolo Jeho spasiteľské vykupiteľské meno.

Pokračujeme s kapitolou 5, veršom 7. *„Ktorý vo dňoch svojho ľudského tela so silným krikom a so slzami obeťou doniesol prosby a úpenlivé modlitby k tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti, a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť, on, hoci bol Syn, naučil sa poslušnosti z toho, čo trpel, a súc zdokonalený stal sa všetkým, ktorí ho poslúchajú, pôvodcom večného spasenia nazvaný súc od Boha veľkňazom podľa poriadku Melchisedechovho,*

Božím. „Synovi povedal, 'Tvoj trón, ó, Bože, je naveky'“. Prísť ku poznaniu Syna Božieho, človek musí prísť ku poznaniu, Kým On bol predtým, ako sa stal Synom človeka. V Liste Židom 7:4 je povedané, že Melchisedek bol človek. „*Zvážte teraz*“, hovorí Pavol, „*aký veľký bol tento človek, ktorý prišiel ku Abrahámovi.*“ Ku Abrahámovi prišiel človek, akurát bol v inej podobe. Ježiš vedel, Kým je. V Jánovi osem sa Ho jedného dňa Židia opýtali, „*Či si ty väčší ako náš otec Abrahám?*“ On povedal, „*Abrahám videl Môj deň.*“ Tiež povedal, „*Vy, Židia, na Mňa pozdvihnete kamene a budete Ma kameňovať. Váš otec Abrahám toto nerobil. Tu som, človek, ktorý vám hovorím pravdu, a vy Ma idete kameňovať. Abrahám to nerobil a vy sa nazývate synmi Abraháma.*“ Potom sa Ho opýtali, „*Či ty hovoríš, že ty si ten, ktorý prišiel ku nášmu otcovi Abrahámovi?*“ Ježiš povedal, „*Prv ako bol Abrahám, Ja som. Ja som nielen pred Abrahámom, Ja som koreňom Abraháma a Ja som Bohom Abraháma.*“

Preto, aby sme poznali Syna Božieho, musíme sa vrátiť pred Ježišom ku inému človeku. A ten človek sa Sám predstavil ako človek, pomenovaný Melchisedek. Bol to ten istý človek. Prorok povedal, že neskôr sa stal Ježišom a už viac nepočujeme nič o Melchisedekovi. Predtým, ako sa stal Ježišom bol človekom v inej forme. Vzal na Seba meno, ktoré identifikovalo Jeho charakteristické vlastnosti. Pretože znamenalo:

Kráľ Spravodlivosti

Kráľ Sálema, čo znamená Kráľ pokoja

Mal toto meno, ale to nebolo vykupiteľské meno. Tak, aby nás vykúpil, vzal iné Meno, ktoré bolo Ježiš, a znamená Jehova – Spasiteľ. Matúš 1:21, „*Nazveš Jeho meno JEŽIŠ, lebo On spasí ľud od ich hriechov.*“

Aby sme porozumeli Syna Božieho, musíme porozumieť viac, ako tohto Ježiša. Musíte rozumieť niečo o tomto mužovi, ktorý prišiel ku Abrahámovi vo forme teofánie. Toto nebol Syn človeka. Toto bol Syn Boží. Tento muž, tento Syn Boží, prišiel ku Abrahámovi, aby mu dal Svoje zaslúbenie. Prišiel ku Abrahámovi pomimo Sodomy. Tak vo dňoch Lóta prišiel Syn Boží ku Abrahámovi vo forme človeka. Preto prorok hovoril tak mnohokrát o Lukášovi 17:30, „*Deň, kedy bude zjavený Syn človeka.*“ Tento Syn človeka ku nám prichádza vo forme proroka, cez telo, čo je Kristus v tej forme. On zjavuje Syna Božieho.

Verš 14, „*Až do vykúpenia kúpeného vlastníctva, na chválu Jeho slávy.*“ Svätí, ktorí už odišli, vrátane našich milovaných, teraz majú svoje dedičstvo. Zdedili ho. Boli do neho zapečatení. Majú Ducha Svätého, ale ešte nemajú svoje vykúpenie, ale, nakoniec ani my. Rozdiel medzi nimi a nami je, že keď my prijmeme naše dedičstvo, okamžite prijmeme naše vykúpenie. Keď prijmeme naše dedičstvo v týchto smrteľných telách, tieto telá nedokážu obsiahnuť tú slávnú teofániu. To zmení tieto smrteľné telá na Jeho podobu. Tí, ktorí už išli, na nás čakajú, pretože, „*Oni bez nás nemôžu byť zdokonalení.*“ Židom 11:40. Dokonalosť, to nie je to večné telo. Oni sú v teofánii, alebo v nebeskom tele, ale ešte nie sú dokonalí. Dokonalosť nie je dokonca ani vo vzkriesení.

Brat Branham povedal, že tí, ktorí sú vo svojich nebeských telách (v teofánii), by radi jedli a radi by si potriasli ruky jeden s druhým, ale nemôžu, pretože sú vo forme ducha. Poznajú jeden druhého a zjavne majú nejakú formu komunikácie. Sú vo svojich originálnych telách, ktoré im boli dané pred založením sveta. V tom tele nikdy nezhrešili.

PREMOŽITELIA

Konštelácia na Hore zapadajúceho slnka, ten fenomén sa udial vo večernom čase. Bola tam „hmla“, ktorá povstala zo zeme a vyformovala oblak. V tom oblaku bolo sedem poslov cirkevných vekov (tajomstvo Zjavenia 1:20), ktorí boli nazvaní „Anjeli“. S nimi boli tiež premožiteľia siedmich Pohanských cirkevných vekov, ktorí už odišli. V tom čase tam bolo ich vzkriesenie. Boli to ich teofánie, ktoré vyformovali ten nadprirodzený oblak. Pamätajte, že Kristus Ježiš sa mal vrátiť v oblaku. Pamätajte tiež, že tam bolo aj zmŕtvychvstanie Starozákonných svätých zo siedmich Židovských vekov, keď Ježiš vstal z mŕtvych. Je o nich zmienené v Matúšovi 27:52. Sú vo svojich nebeských telách, alebo v telách teofánie. Keď brat Branham hovorí o svojom videní „*Za oponou času*“, tí svätí, ktorí tam boli s ním, čakajú, aby sa vrátili späť na zem, aby vzali na seba oslávené telá. Toto telo je stvorené telo z prachu zeme, práve tak, ako bolo Adamove telo. Je to telo bez krvi, ale je učené z odlišných prvkov, ako je telo, ktoré máme teraz. Tí, žijúci v tom čase, budú na mieste premenení. Budú cítiť uštipnutie, možno niečo ako uštipnutie včely, a príjmu svoje nové stvorené telo, svoje oslávené

telo. To dokonalé pre nich je, že prijímú toto telo bez toho, aby zomreli. Ten život, ktorý bol v Ježišovi Kristovi, toto robí možným. Dokonalá je tiež udalosť Hory Premenenia. Sú niektorí, ktorí budú mať túto skúsenosť.

Verš 14 hovorí o tých, ktorí sú „zapečatení“ zomrieť. Inými slovami, oni uverili a prijali do svojich životov prvé vyliatie Ducha Svätého, ktorý im dal záväzok, záruku, že oni tam budú. Toto je to, čo brat Branham prežil, a to je to, čoho je časťou. Bol tiež poslom prvého stupňa svojej služby, keď bola otvorená časť pečatí. Posluhoval pravdivým krstom Ducha Svätého, ktorým bolo prijímanie Slova na danú hodinu skrze posla. Potom ideme do inej dimenzie Ducha Svätého. Oboje je poskytnuté pre nás a pre tých, ktorí prichádzajú do tohto Posolstva. Toto je preto, že prorok nám ukázal, že človek nemôže už viac prijať krst Duchom Svätým v letničných cirkvách. Duch Svätý od nich odišiel. Oni sú generáciou, ktorá uvidela vyplnenie týchto vecí a odmietla ich. Nikdy nemôžu ísť ďalej. Zomierajú a strácajú to, čo mali. Stávajú sa dušami v žalári. Jediné miesto, kde môže teraz človek prijať krst Duchom Svätým, je prijímať a veriť posolstvu tohto proroka.

Cez túto službu tiež prijímame záväzok nášho dedičstva. Toto je naznačené v Znaku, ktorý je doslovným životom Krista, ktorý sa navrátil do cirkvi. Tento znak tiež nazýva krstom Ducha Svätého. V skutočnosti je to oboje. V posolstve 'ŠALOM' prorok povedal, že celá Nová Zmluva hovorí o tomto posolstve. Efežanom, prvá kapitola, je tiež týmto posolstvom. Celé Božie Slovo môže byť teraz použité, aby poslúžilo tomuto posolstvu. Efežanom nebolo prehovorené cez proroka. On to zanechal pre Nevestu Kristovu, aby tým slúžila.

V Efežanom 1:15 Pavol hovorí ku tým, ktorí majú Ducha Svätého a boli zapečatení do dňa vykúpenia a majú záväzok svojho dedičstva. „Preto i ja, keď som počul o vašom krste Duchom Svätým v Pánu Ježišovi, a o vašej láske naproti všetkým svätým.“ V tomto veku ich nie je mnoho. „Neprestávam ďakovať za vás zmieňujúc sa o vás na svojich modlitbách.“ Pavol sa modlí túto istú modlitbu za teba a za mňa, ktorí máme krst Duchom Svätým. To znamená, že tí z nás, ktorí máme Ducha Svätého, a ktorí sme zapečatení, a ktorí máme záväzok nášho dedičstva.

Golgote. Ale keď prichádzame do nášho dedičstva, ideme ďaleko dozadu ku inému človeku, ktorý vyšiel z Boha pred založením sveta. Ty a ja sme identifikovaní s týmto mužom. Nie sme len identifikovaní s Ježišom na Kríži. Naše identifikovanie tam bolo iba na odpustenie našich hriechov.

Keď ideme naspäť pred založenie sveta do zdroja, z ktorého som vyšiel, potom, keď toto viem, potom môžem vedieť, kam idem teraz. Keď raz viem, odkiaľ som prišiel, potom v tomto čase konca môžem prijať svoje dedičstvo. Ale človek musí mať dôkladné poznanie Syna Božieho. To je to, prečo je nám daný Duch múdrosti a zjavenia. Kresťanský svet o tomto nič nevie. V Efezskom veku túto náuku pošpinili. Keď to prišlo ku tomu poznať Syna Božieho, rozdelili to na koncept trojice alebo jednotárstva. Pravda o Synovi Božom bola stratená.

Nejakých dvadsať rokov bola raná cirkev vedená Ohnivým Stĺpom. Poznali pravú náuku Božstva. Epištoly Pavla a Jána túto pravdu odrážajú. V cirkevných vekoch bolo niekoľko kazateľov, ktorí sa snažili udržať pravdu živou. Takým bol napr. Michael Servetus, španielsky lekár v strede pätnásteho storočia, ale upálili ho na hranici. Nikde inde počas Temných Vekov poznanie Syna Božieho neexistovalo. Ale v našom dni bolo prinavrátené v '50. a '60. rokoch skrze posla, anjela Zjavenia 10:7.

Aký bude potom súd tých, ktorí to obracajú naspäť na tú istú vec, akou to bolo, keď prorok jasne otvoril pravdu Božstva v našom dni? Pri týchto falošných konceptoch reč stráca svoj význam. Syn Boží bol zrodený z Boha, ako povedal prorok. Sú dve Bytosti. Jeden je Synom toho druhého. „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista.“ Tie dve Bytosti sa stávajú tou Jednou, ktorú uctieваме a ktorej slúžime. To je to, prečo Ježiš povedal, „Ja a Otec sme jedno.“ Nikdy neprídeš do poznania Syna Božieho, kým nerozpoznaš, že On sa narodil z Boha ako oddelená Bytosť. On je tak od Boha oddelený, ako si ty. Ty sa nemôžeš postaviť a povedať „Ja som Boh.“ Ale môžeš povedať, „Ja som Jeho syn“. Môžeš povedať „Som na Jeho podobu, alebo budem.“ Potrebujeme ísť plne do náuky „**Kenosis**“, o ktorej brat Branham hovoril.

Ježiš vyhlásil, že On je Synom Božím. Otec tiež povedal, že je Synom

nie je to isté. Existuje dôvod, prečo je pre nás také dôležité, aby sme prišli do poznania Syna Božieho. 1.Jána 3:1,2 vyhlasuje, „*Hľa, akú lásku nám udelil Otec, aby sme boli nazvaní Synmi Božími: preto nás svet nepoznal, lebo ani Jeho nepoznal.*“

Svet nás nemôže poznať, pretože oni sú iného druhu. Oni sú z ľudského druhu - „Homo Sapiens“; Boží Synovia sú z Božského poriadku, sú iným druhom. Vo Filipänom 2:5,6, „*Nech je takáto myseľ vo vás, aká bola tiež v Kristu Ježišovi, Ktorý, súc vo forme [podobe] Boha...*“ Ježiš bol vo forme Boha, pretože bol zrodený z Boha. Človek môže o sebe tiež tak myslieť, pretože máme Božiu formu. „Iba Boh je večný,“ povedal nám brat Branham. „Bol to iba Boh, ktorý nemal nikdy počiatok.“ Jedného dňa zistíš, že ani ty. Čím ťa to potom robí? Toto ťa robí autorom s Ním a robí ťa to Jeho rodinou. Toto tiež znamená, že v určitom bode v čase, všetko, čím bol Boh, že On ide od ničoty večnosti v tých eónoch, ktoré minuli, kde bola tá veľká fontána života... kde nebolo všetko porozumené, všetko, čím Boh je, ja budem v rodine s Ježišom Kristom, kde On je Hlavou, s Bohom, ktorý pôsobí cez celé telo Kristovo.

Človek nedokáže urobiť rozhodnutie pomimo Hlavy alebo ostatku tela. Keď si raz časťou Boha, si časťou Boha. Toto je uvedomenie si toho, ku čomu prichádzame, pretože jediný spôsob, ako môžeme prísť ku tejto pozícii, je skrze poznanie Syna Božieho. „*Hľa, akú lásku nám udelil Otec, aby sme boli nazvaní Synmi Božími: preto nás svet nepoznal, lebo ani Jeho nepoznal.*“ My sme iného druhu. Oni ťa nikdy nebudú poznať. Nepatríme tomuto prítomnému svetu o nič viac, ako Ježiš. Nie sme Američania, ani nič také. Patríme do iného Kráľovstva. Sme tu na krátky čas pútnikmi a cudzincami. To nie je vôbec veľkou vecou vzdať sa vecí tohto života. Na rozdiel od tých ostatných tam vonku, my vieme, kým sme, a vieme, čo je našim dedičstvom.

Potrebujeme si na chvíľku sadnúť a opýtať sa sami seba, „Akého som druhu? Do akej rasy patrí?“ „Teraz sme synmi Božími.“ Vždy sme boli! Keď sme znovuzrodení, prichádzame do Ducha adopcie [synovstva]. Ale Ján, vo svojom dni, povedal, „*Ešte sa neukázalo, čo budeme, ale vieme toto, že keď sa On ukáže, budeme ako On (Syn Boží), lebo Ho budeme vidieť tak, ako je.*“ Je to Duch Svätý, ktorý nás privádza do poznania Syna Božieho. Keď sme sa znovuzrodili, dívali sme sa na Kríž. Dívali sme sa späť na človeka, ktorý zomrel na

„*Modlím sa, žeby Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, ráčil vám dať Ducha*“, (ktorého už máte, ale ešte viac prichádza), „*ráčil vám dať Ducha múdrosti a zjavenia pravým poznaním Jeho.*“ Kto, potom, je ten „Jeho“, ohľadne ktorého ide Otec dať Ducha múdrosti a zjavenia? Toto nachádzame v Efežanom 4:11. „*A on dal jedným za apoštolov, jedným za prorokov, jedným za evanjelistov, jedným za pastierov a za učiteľov na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho, až by sme všetci dospeli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho.*“

Ten „Jeho“ (alebo „On“), o ktorom ide Duch múdrosti a zjavenia dať poznanie, to je „On“, ktorý je Syn Boží. Duch múdrosti a zjavenia je vyliaty na tých, ktorí majú krst Duchom Svätým, aby ich priviedol do poznania Syna Božieho. Toto nás privádza do verša 18, čo otvorí oči nášho porozumenia. (To slovo pre „porozumenie“ je tu „Cardia“, čo znamená tvoje „srdce“). „*Otvoriť oči tvojho srdca*“. Buď tam osvietenie, aby ste tak mohli vedieť, aká je nádeja Jeho povolania... povolanie Synom, lebo kam On ide, tam ideme i my. „*A čo a aké je to bohatstvo slávy jeho dedičstva vo svätých.*“

Krst Duchom Svätým je tiež nazvaný „Prvotina Ducha.“ Pamätám si, ako brat Sproule hovoril, „Duch je daný, aby ťa pripravil, a aby ťa priviedol do života. Je to predbehúň pre Boží ľud na ďalšie vyliatie Ducha Božieho, ktorý cirkev vezme do prijatia svojho dedičstva spolu s vykúpením. Toto je to, čo to originálne vyliatie v Knihe Skutkov malo vykonať. To nebolo na to, aby si človek niekde čupol, ako povedal prorok, ani to nebolo na to, aby sa na tom vybudovala denominácia. To bolo na to, aby sme pokračovali, teraz, keď máme Ducha Svätého.“

Ale oni nepokračovali. Zomreli v Efežskom veku. A v našom dni s prinavrátеныmi daromi Ducha, **Moderné Letnice zomreli rokom 1956.** Toto bol ich jubilejný rok. Letničiarstvo dnes leží mŕtve vo svojej rakve, a ako prorok povedal „Oni sa bozkajú a milujú s mŕtvolou.“ To vyliatie Pozdného Dažďa času konca sa nestane denomináciou. Máme posolstvo, ktoré bude pokračovať, a nie je to ani pre každého. Je jedna vec, a existuje pre ňu príliš mnoho rozličných poňatí. Boh použije to isté posolstvo, ktoré druhí kazia, aby ním previedol Nevestu. On ich vezme ďalej do prijatia svojho dedičstva a vykúpenia kúpeného vlastníctva.

Aby sa toto uskutočnilo, určitej skupine ľudí bude daný Duch múdrosti a zjavenia v poznaní Syna Božieho. Ako sme už ukázali, toto sú tie dve spravovania Svätého Ducha. Sme na mieste Adopcie. Toto je sporná vec. Je to premena nášho smrteľného tela. Aby sme do tejto adopcie došli, musíme zdediť iné telo. Toto pôjde ponad hlavy mnohých! Ty neprijmeš zjavenie svojho smrteľného tela, pretože musíš prijať zjavenie tela, ktoré zdedíš. Je ešte iný spôsob, ako na toto hľadiť. Ten iný spôsob je popísať tieto dve telá. *Jedno je ukázať to cez typ a nazvať to telo Syna človeka. Druhé je nazvať to telo Syna Božieho.*

Či mal Ježiš dve telá? Ako povedal brat Branham, „On nebol nikdy nazvaný Synom človeka, kým neprišiel na túto zem a neprejavil sa v tele. Keď sa zmanifestoval v tele, bol človekom z mäsa, čo Ho robilo Synom človeka. Týmto bol Synom Dávidovým. Nebol spôsob, ako by bol Synom Dávidovým, keď bol vo svojej teofánii. Vo svojej teofánii bol Kristus Bohom Dávída. Ale keď bol vo svojom smrteľnom tele, bol Synom Dávidovým. Bol potomkom (rodom) Dávída. Toto je to, kvôli čomu rozdeľuje tie dve veci v Zjavení 22:16, keď hovorí, 'Ja som koreň a rod (potomok) Dávidov'. Toto je to, prečo Ježiš zmiatol mysle Židov vo dňoch Jeho tela, keď povedal, že Mesiáš je Synom Dávída. Potom povedal, 'Ako potom Dávid v Duchu...', (a Ježiš vedel, že On je tým Synom Dávidovým), On im povedal, 'Máte pravdu... Mesiáš'.“

Mnohí v tomto posolstve veria, že Syn Boží začal v jasliach. Mali by vedieť viac. Boh prehliadol nevedomosť Jednotárov, kým neprišlo toto posolstvo. Nie je spôsob, ako by náuka Jednotárov pasovala do tohto posolstva času konca. To je, ako povedať, že tá ľudská časť Ježiša začala v jasliach. Tá ľudská časť začala ďaleko pred jasľami. To telo, v ktorom bol v tom čase Kristus, nebolo Synom človeka, ale Synom Božím. Pre toto Ježiš povedal tým Židom v Matúšovi 22:42, keď Mu povedali, že Mesiáš je Synom Dávidovým. Potom Ježiš povedal, „Ako je to, že Dávid povedal v Duchu, že presne ten istý Mesiáš, o ktorom hovoríte, keď Dávid povedal, 'PÁN povedal môjmu Pánovi, Sed' po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnož tvojich nôh'“? Už sa ho nič viac nepýtali. Ako Dávid, ak je jeho Synom, Ho nazýva Svojím Pánom, keď Dávid bol živý storočia pred tým, ako prišiel tento Syn? Nedokázali Mu odpovedať!

Toto sú tie dve telá: jedno telo obdržal od ženy, ktorá bola

náhradným rodičom, telo dieťaťa chlapca. Vieme, že toto telo bolo stvorené v jej lone Duchom Svätým, nie len spermia, ale tiež vajíčko. Hovoríme o novom nebi a novej zemi, ale telo Ježiša bolo novou zemou. Z čohokoľvek to telo pozostávalo, bolo to stvorené v lone Márie. Vyšiel zo ženy a bol človekom z mäsa. Nenarodil sa sexuálnym spojením, čo bola nečistota. Pamätajme, že Dávid povedal, „V hriechu ma počala moja matka a bol som utkaný v neprávosti.“ Žalm 51:5. Ježiš nebol počatý v hriechu.

To telo, ktoré mal, keď vyšiel z Márie, je telo, aké mal Adam pred úpadkom. Rozdiel medzi Ježišom a Adamom je, že Ježiš neupadol. Neupadol, pretože mal iné telo, ktoré Adam obišiel. Ježiš mal dve telá. Keď vyšiel z Márie, bol nazvaný Synom človeka. Ale predtým bol v inom tele, ktoré nemohlo byť nazvané Synom človeka, pretože to telo vyšlo z Boha. Keďže to telo vyšlo z Boha, je nazvaný Syn Boží. Ak si synom Božím, je to na tom základe, že si tiež vyšiel od Boha. To telo je telo Syna Božieho. *Nie to telo, ktoré vyšlo z Márie, ale to telo, ktoré vyšlo z Boha v tom originálnom počiatku. Toto telo je nazývané Syn Boží*, ktoré to telo bolo nazvané koreňom Dávidovým, nie potomkom Dávidovým. Toto telo je to, čo brat Branham nazýval „teofánia“ – toto telo je večným telom. Bolo v Bohu a vyšlo z Neho pred založením sveta. To telo, ktoré bolo Synom človeka, telo z mäsa, ktoré vyšlo z Márie, prišlo ďaleko po založení sveta. Ale Kristus mal telo pred založením sveta a tiež telo po založení sveta. A tak isto ho máš ty, ako časť vyvolenej Nevesty Krista. To je tiež nazvané teofánia.

Duch Svätý podľa Efežanom prvej kapitoly (to je kľúč) k nám prichádza v tomto posolstve, aby v nás zrodil našu teofániu, v nás, ktorí sme už prijali Ducha Svätého. Duch k nám teraz prichádza, aby priniesol to správne poznanie Syna Božieho, nie poznanie Syna človeka.

Toto je preto, aby sme sa neidentifikovali s telom, ktoré vyšlo z Márie, ktoré bolo tiež potomkom Dávidovým. O tomto Synovi kresťanský svet vie. Toto je to, čo nás, vyvolených, stavia mimo tých ostatných. *My teraz máme poznanie Syna Božieho*, nenarodili sme sa v určitý deň. Mohli sme sa znovuzrodiť v určitý deň, ale narodení sme boli eóny [„miliarda, večnosť“, nezmerateľne dlhá doba – pozn. prekl.] pred tým. Sú to iba tí zrodení z Boha, ktorí sa znovuzrodia. Je dôležitejšie, aby sme boli zrodení z Boha, ako sa znovuzrodili. Toto